

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Θεόφιλος Λεονταρίδης

Βουλευτής Σερρών – Νέα Δημοκρατία

Σέρρες, 6/10/2026

Ερώτηση

ΠΡΟΣ:

Τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών
Την Υπουργό Κοινωνικής Συνοχής και Οικογένειας

ΘΕΜΑ: «Περαιτέρω ενίσχυση της στεγαστικής πολιτικής: Αποτίμηση των υφιστάμενων μέτρων, αύξηση της προσφοράς προσιτής κατοικίας και αξιοποίηση ευρωπαϊκών καλών πρακτικών»

Η στεγαστική κρίση και η σημαντική αύξηση του κόστους κατοικίας και ενοικίασης αποτελούν μία από τις σημαντικότερες κοινωνικές και οικονομικές προκλήσεις που αντιμετωπίζουν σήμερα τα ελληνικά νοικοκυριά, ιδιαίτερα οι νέοι, τα νέα ζευγάρια και οι οικογένειες. Η στεγαστική πίεση δεν περιορίζεται πλέον σε ένα στενό τμήμα του πληθυσμού, αλλά επηρεάζει το διαθέσιμο εισόδημα, την ποιότητα ζωής και, σε σημαντικό βαθμό, τις αποφάσεις των νέων ανθρώπων για δημιουργία οικογένειας και παραμονή στον τόπο τους.

Τα διαθέσιμα ευρωπαϊκά στοιχεία αποτυπώνουν με ιδιαίτερα έντονο τρόπο το μέγεθος του προβλήματος.

Η Κυβέρνηση έχει αναπτύξει ήδη ένα σημαντικό και πολυεπίπεδο πλέγμα παρεμβάσεων για την αντιμετώπιση του προβλήματος. Σε αυτό περιλαμβάνονται τα προγράμματα «Σπίτι μου Ι» και «Σπίτι μου ΙΙ», η μόνιμη επιστροφή ενός ενοικίου ετησίως στους δικαιούχους, το «Ανακαινίζω – Νοικιάζω», δράσεις κοινωνικής κατοικίας, η κοινωνική ή αντιπαροχή, η αξιοποίηση αδρανών και δημόσιων ακινήτων, καθώς και φορολογικά και άλλα κίνητρα για την επιστροφή κενών κατοικιών στη μακροχρόνια μίσθωση.

Ειδικότερα, το «Σπίτι μου ΙΙ», το οποίο ολοκληρώθηκε ως προς τη φάση συμβασιοποίησης στις 31 Αυγούστου 2026, αποτέλεσε σημαντική παρέμβαση για την πρόσβαση νέων και οικογενειών στην πρώτη κατοικία, με περισσότερους από 14.100 συμπολίτες να έχουν επωφεληθεί από το πρόγραμμα. Υπουργείο Κοινωνικής Συνοχής Παράλληλα, η δράση για την ανακαίνιση κλειστών κατοικιών μέσω του ΕΣΠΑ 2021–2027 διαθέτει προϋπολογισμό 500 εκατ. ευρώ, με στόχο την επαναφορά αδρανούς κτιριακού αποθέματος στην αγορά.

Ιδιαίτερης σημασίας αποτελεί και η έγκριση, τον Αύγουστο του 2026, της Εθνικής Στρατηγικής για τη Στεγαστική Πολιτική 2026–

2035, η οποία συνιστά πλέον το ενιαίο στρατηγικό πλαίσιο για τον σχεδιασμό, τον συντονισμό και την υλοποίηση της στεγαστικής πολιτικής της χώρας.

Ωστόσο, η ένταση και η διάρκεια της στεγαστικής πίεσης καθιστούν αναγκαία τη συνεχή αξιολόγηση των παρεμβάσεων και την περαιτέρω ενίσχυσή τους. Η πρόκληση πλ

έον δεν αφορά μόνο τη διευκόλυνση της πρόσβασης των πολιτών στην αγορά κατοικίας μέσω χρηματοδοτικών ή εισοδηματικών ενισχύσεων, αλλά και την ουσιαστική αύξηση της διαθέσιμης προσφοράς κατοικιών σε τιμές που μπορούν να ανταποκριθούν στις δυνατότητες του εργαζόμενου, του νέου, του νέου ζευγαριού και της οικογένειας. Στο πλαίσιο αυτό, ιδιαίτερη σημασία αποκτά η αξιοποίηση του υφιστάμενου κτιριακού αποθέματος, μέσω της ανακαίνισης κενών κατοικιών και δημοσίων ακινήτων, η περαιτέρω ανάπτυξη της κοινωνικής και προστατευόμενης κατοικίας, η επιτάχυνση της κοινωνικής αντιπαροχής, η δημιουργία ισχυρότερων κινήτρων για μακροχρόνια μίσθωση και η αξιοποίηση ακινήτων που παραμένουν αδρανή για μεγάλο χρονικό διάστημα.

Ταυτόχρονα, απαιτείται συνεχής παρακολούθηση των επιπτώσεων που μπορεί να έχουν οι βραχυχρόνιες και εποχικές μισθώσεις στη διαθεσιμότητα κατοικιών, ιδίως σε περιοχές όπου παρατηρείται ιδιαίτερα έντονη στεγαστική πίεση, χωρίς να παραγνωρίζεται η ανάγκη διατήρησης της τουριστικής δραστηριότητας και της οικονομικής λειτουργίας της αγοράς.

Η ευρωπαϊκή εμπειρία παρουσιάζει ενδιαφέρον προς αυτή την κατεύθυνση. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Εξαμήνου 2026, έχει αναδείξει την αύξηση της προσφοράς, την απλούστευση των διαδικασιών αδειοδότησης και τη διύρυνση της οικονομικά προσιτής και κοινωνικής κατοικίας ως βασικές προτεραιότητες για την αντιμετώπιση της στεγαστικής κρίσης.

Ενδεικτικά, η Ισπανία έχει προχωρήσει σε ένα ιδιαίτερα εκτεταμένο πλέγμα παρεμβάσεων. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή επισημαίνει ότι η χώρα αντιμετωπίζει σοβαρή αναντιστοιχία μεταξύ προσφοράς και ζήτησης και πολύ περιορισμένο απόθεμα κοινωνικής κατοικίας, το οποίο αντιστοιχεί μόλις στο 1,5%—

1,7% του συνολικού στεγαστικού αποθέματος, έναντι 6%—

7% κατά μέσο όρο στην Ε.Ε.

Παράλληλα, στις 29 Σεπτεμβρίου 2026 η ισπανική κυβέρνηση ενέκρινε νέα επείγουσα δέσμη μέτρων για την προστασία της κοινωνικής λειτουργίας της κατοικίας και την αύξηση της προσφοράς οικονομικά προσιτής στέγης, η οποία περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, ρυθμίσεις για τις εποχικές μισθώσεις και τις μισθώσεις δωματίων, φορολογικά κίνητρα για οικονομικά προσιτά ενοίκια, ενίσχυση και προστασία του δημόσιου στεγαστικού αποθέματος, καθώς και μέτρα για τον περιορισμό της κερδοσκοπικής χρήσης κατοικιών.

Η αναφορά σε αυτές τις πρακτικές δεν σημαίνει ασφαλώς μηχανική μεταφορά μοντέλων που εφαρμόζονται σε άλλες χώρες. Αναδεικνύει, όμως, την ανάγκη να εξετάζονται συστηματικά όλες οι διαθέσιμες πολιτικές επιλογές και να αξιοποιούνται εκείνες που μπορούν να προσαρμοστούν στις ελληνικές συνθήκες και να συμβάλουν αποτελεσματικά στην αύξηση της προσφοράς προσιτής κατοικίας.

Επειδή η αντιμετώπιση του στεγαστικού προβλήματος αποτελεί κρίσιμη προϋπόθεση για τη στήριξη του διαθέσιμου εισοδήματος, τη δημιουργία οικογένειας και τη δημογραφική ανθεκτικότητα της χώρας,

Επειδή η μέχρι σήμερα κυβερνητική πολιτική έχει δημιουργήσει σημαντικά εργαλεία στήριξης της πρόσβασης στη στέγη, αλλά η ένταση του προβλήματος καθιστά αναγκαία την περαιτέρω ενίσχυση της πλευράς της προσφοράς,

Επειδή η Εθνική Στρατηγική για τη Στεγαστική Πολιτική 2026—

2035 δημιουργεί την ανάγκη για συγκεκριμένους στόχους, μετρήσιμα αποτελέσματα και σαφές χρονοδιάγραμμα εφαρμογής,

Κατόπιν των ανωτέρω, ερωτώνται οι κ.κ. Υπουργοί:

1. Ποια είναι η μέχρι σήμερα αποτίμηση των αποτελεσμάτων των βασικών κυβερνητικών παρεμβάσεων στον τομέα της στέγασης και ποια είναι τα επικαιροποιημένα στοιχεία ως προς τον αριθμό των ωφελουμένων, των κατοικιών που αποκτήθηκαν, ανακαίνιστηκαν ή επανεντάχθηκαν στη μακροχρόνια μίσθωση μέσω των σχετικών προγραμμάτων;
2. Ποιο είναι το συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα υλοποίησης της Εθνικής Στρατηγικής για τη Στεγαστική Πολιτική 2026–2035 και ποιοι ποσοτικοί στόχοι έχουν τεθεί για την περίοδο 2026–2030 ως προς τη δημιουργία ή διάθεση νέων κοινωνικών, προστατευόμενων και οικονομικά προσιτών κατοικιών;
3. Ποια πρόσθετα μέτρα προγραμματίζονται για τη μετατόπιση της στεγαστικής πολιτικής από την αποκλειστική ενίσχυση της ζήτησης προς την ουσιαστική αύξηση της προσφοράς, ιδίως μέσω της αξιοποίησης και ανακαίνισης κενών κατοικιών, δημόσιων ακινήτων και άλλου αδρανούς κτιριακού αποθέματος, της επιτάχυνσης της κοινωνικής αντιπαροχής και της ανάπτυξης νέων μορφών κοινωνικής και προστατευόμενης κατοικίας;
4. Πώς προτίθεται η Κυβέρνηση να αξιοποιήσει διαθέσιμους ευρωπαϊκούς και εθνικούς πόρους για τη δημιουργία νέου αποθέματος οικονομικά προσιτής κατοικίας και για την ανακαίνιση κενών ή αδρανών ακινήτων και ποιοι είναι οι προβλεπόμενοι χρηματοδοτικοί στόχοι για την περίοδο 2026–2030;
5. Εξετάζεται η υιοθέτηση πρόσθετων κινήτρων για τη μακροχρόνια μίσθωση, καθώς και στοχευμένων παρεμβάσεων στις βραχυχρόνιες και εποχικές μισθώσεις σε περιοχές όπου τεκμηριώνεται σοβαρή στεγαστική πίεση, με στόχο την αποκατάσταση της ισορροπίας μεταξύ τουριστικής δραστηριότητας και ανάγκης για μόνιμη κατοικία;
6. Έχει εξεταστεί η αξιοποίηση συγκεκριμένων ευρωπαϊκών καλών πρακτικών, ιδίως από χώρες που επιχειρούν παράλληλα να αυξήσουν το απόθεμα κοινωνικής και οικονομικά προσιτής κατοικίας, να ενισχύσουν τη μακροχρόνια μίσθωση και να περιορίσουν τη μετατροπή κατοικιών που προορίζονται για μόνιμη διαμονή σε βραχυχρόνιες ή εποχικές μισθώσεις; Και, εφόσον ναι, ποια από τα μέτρα αυτά αξιολογούνται ως κατάλληλα για προσαρμογή στις ελληνικές συνθήκες;

Ο ερωτών βουλευτής

Θεόφιλος Λεονταρίδης